

Lyprauta sp. in potorchideeën

Juliette Pijnakker

e-mail: juliette.pijnakker@wur.nl

Oktober 2005

Lyprauta sp.

Bij orchideeën treden de laatste jaren problemen op met muggenlarven van het geslacht *Lyprauta*, die men in de wandelgangen "potworm" heeft gedoopt. Dit is een nogal ongelukkige naam. Het zijn geen wormen, en in het Engels gebruikt men zowel "potworm" als "podworm" al voor totaal andere organismen.

Over het geslacht *Lyprauta* is weinig bekend, en de door onze aangetroffen soorten werden volgens specialisten zelfs nog nooit beschreven. Het is dus moeilijk om hun herkomst te achterhalen. Mogelijk zijn ze uit Zuid-Amerika via plantmateriaal of substraat Nederland binnengekomen.

Het gaat om nogal langgerekte muggelarven, die transparant-wit zijn van kleur (fig. 1). Ze zijn langer en dunner dan de beter bekende larven van de varenrouwmug (*Sciara*). Ze kunnen in droge en vochtige milieus leven van rottend plantmateriaal, schimmelmycelium, algen en organisch afval; hoogstzelden zijn ze herbivoor. Ze bevinden zich tussen de wortels in webben die ze spinnen om bewegende prooien of schimmelsporen te vangen. Deze muggelarven worden niet alleen gevonden in organische teeltsubstraten (schors, sphagnum, cocos) maar ook in steenwol.

Fig 1 en 2. Larf en pop van *Lyprauta* sp.

De volwassen mug is te herkennen aan haar gele achterlijf met zwarte tekening (Fig. 3).

Fig 3. Volwassen mug van *Lyprauta* sp.

Schade

Over deze plaag is in de literatuur weinig bekend, en schade wordt zelden gemeld. Het is de vraag of de gesignaleerde schade niet (mede) door andere organismen wordt veroorzaakt. Volgens de telers veroorzaken ze uitgeholde wortelpunten, die zwart worden en wegrotten. De wortels gaan vervolgens vlak boven het aangetaste punt sterk vertakken of stoppen met groeien.

Bestrijding

- Bestrijd de muggen door een ruimtebehandeling met deltamethrin.
- De bestrijding van de larven wordt in de praktijk als moeilijker ervaren dan de bestrijding van larven van varenrouwmug. Middelen zoals carbofuran, dimethoaat en methomyl zijn effectief wanneer het middel goed in contact komt met het te bestrijden organisme.